

Aan mijne waarde schoon moeder, C. Brouérius van Nidek – Leinweber den 31sten augustus 1852 – door J.J. Cremer.

Handschrift afkomstig uit de Koninklijke bibliotheek.

Aan mijne waarde schoonmoeder, C. Brouérius van Nidek – Leinweber den 31sten augustus 1852.

-

Hebt gij bij 't bruilofstmaal uw toonen niet bedwongen.

En in verheven lied den heilgroet ons gezongen,

Thans wil ik op dit feest, schoon 'k voor uw speeltuig zwicht

U toch mijn wenschen bien, 't zij dan in kreupel dicht.

-

Weer vloten schoone dagen, en droevige ook daarheen.

Vaak hadt ge lust te klagen, maar meer tot blijdschap reên:

Weer zaagt ge vreugd en smarte op d'afgelegde baan,

Maar blij toch zult g'erkennen: "God heeft mij welgedaan."

Van nood of doodsche smarte waard gij dit jaar bereid;

Geen dierbre bloedverwanten heeft uwe ziel beschreid;

Geen vrienden of vriendinnen, zijn van U heen gegaan;

Neen, dankbaar zult gij roemen: God heeft mij welgedaan!

Ja, de echtvriend, die in 't leven steeds aan uw zijde gaat

Zie hoe hij flink en krachtig, nog naar zijn velden gaat

Niet zoo een jaar geleden, als U nog voor zal staan,

God heeft hém kracht hergeven, God heeft U welgedaan

In 't welzijn van uw kind'ren scheidt gij een reine vreugd,

Van haar ook die gekweektet van heure prilste jeugd,

Regt dankbaar en gelukkig ziet zij op 't feest U aan.

Zij wil uw zorgen loonen, - God heeft U welgedaan.

Doch wie zou twijfel voeden. G'erkent Gods vaderhand

Ik weet gij reist blijmoedig naar 't eeuwig vaderland,

Slechts stijgt mij beê naar boven: dat God van smarten vrij

U lange nog zal sparen aan uwer dierbren zij;

Hij schenke zijnen zegen, der kunst waarop gij bouwt
Opdat gij onbenevelt het schoon der aard weer schouwt.
Hij doe den sluijer vallen, den sluijer van 't gezigt;
Opdat ge Zijne schepping weer schouwt in 't volle licht,
Geluk en vrede en zegen, dat, wordt mijn beê verhoord
Geniet ge in ruime mate hier lang nog ongestoord.
En dan in 't eind der dagen als gij van hier zult gaan
Dat dan uw ziel nog juiche:
"God heeft mij welgedaan"!

aan mijne Waarde
Schoon Moeder,

C. Brückner van Nidek - Seimrober.

den 31ste Augustus 1852.

Hebt gij bij 't bruiloftmaal ons toonen niet
bedrongen,
En in verheeren lied den heilgraet ons
gezongen,
Thans wil ik op 'dit feest, schoon 'k voor
Uw speetling zwicht
U toch mijn menschen bie, 't zij dan in
kreupel diebt.

Weer sloten schoone dagen, en droevige
ook daarheen,
Vaak hadt ge lust te klagen, maar men
Lot blijdschap eên;
Weer zaagt ge vreugd en smarte op
d'afgelegde baan,

Maar blij toch zult g'erkennen: God heeft
mij welgedaan.
Van nood of doodsche smarte raakt
gij dit jaar beleid;
Geen liebre Bloedervranten heeft uw
Ziel beschreid;
Geen vrienden of vriendinnen, zijn van
U heen gegaan,
Neen, dankbaar zult gij roemen: God
heeft mij welgedaan.
Ja: de echtvriend, die in 't leven
Steeds aan uw zijde gaat
Zie hoe hij flink en krachtig, nog
naar zijn velden gaat.
Niet zoo een jaar geleden, als U
nog voor Zal staan,
God heeft hem kracht hergeven: God
heeft U welgedaan.
In 't welzijn van uw kinderen, schept
gij een eene vreugd;

62

Van haar ook die ge knechtet van hem
prietste jeugd,
Plegt dankbaar en gelukkig ziet zij op
't feest Waan,
Zij wil een zorgen loonen, God heeft
U melgedaan.

Doch wie zou troffel roeden. Gerkent
Guds Vaderhand
Ik meet gij reist blymoedis naar
Weerrieg Nederland,
Slechts stygt mijn bee naar boven; dat
God van smarten vrij
U lange nog zal sparen aan Uwer
dierbren zij.

Zij schenke zijnen zegen, der kunst
waarop gij bouwt,
Opdat gij onbeneveld het schoon der
aard meer schouwt.
Zij doe den sluizer vallen, den sluizer
van 't gezicht,

Opdat ge dijne schepping meer schouwt
in Frolle licht.

Geluk en vrede en Zegen, dat, wordt
mijn beë verhoord

Geniet ge in ruime mate hier lang
nog ongestoord.

En dan in Teind der dagen als
gij van hier zult gaan.

Dat dan uw Ziel nog juiche:

"God heeft mij welgedaan!"
